

- 2) od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych przy sprzątanii, pilnowaniu mienia i w charakterze pomocy kuchennej, a wypłacanych przez:
- a) pierwszego płatnika — 12%, nie mniej jednak niż 950 zł,
 - b) drugiego lub dalszych płatników — 21,5%, nie mniej jednak niż 1.750 zł,
- 3) od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników nie wymienionych w pkt 1 i 2, a wypłacanych przez:
- a) pierwszego płatnika — 12%, nie mniej jednak niż 1.300 zł,
 - b) drugiego lub dalszych płatników — 21,5%, nie mniej jednak niż 2.300 zł.

4. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych w kościołach i innych związkach wyznaniowych oraz ich jednostkach organizacyjnych pobiera się według stawek określonych w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem wynagrodzeń organistów i chórmistrzów nie będących osobami zakonnymi oraz pracowników zatrudnionych przy budowach, od których podatek pobiera się według stawek określonych w ust. 3 pkt 3.

§ 4. Jeżeli płatnik opłaca podatek od wynagrodzeń z własnych funduszków, ryczałt wynosi od wynagrodzeń pracowników wymienionych:

- 1) w § 3 ust. 3 pkt 1 i ust. 4:
 - a) wypłacanych przez pierwszego płatnika — 13,5%,

- b) wypłacanych przez drugiego lub dalszych płatników — 27%, nie mniej jednak niż 1.450 zł,
- 2) w § 3 ust. 3 pkt 2:
 - a) wypłacanych przez pierwszego płatnika — 13,5%, nie mniej jednak niż 1.100 zł,
 - b) wypłacanych przez drugiego lub dalszych płatników — 27%, nie mniej jednak niż 2.200 zł,
 - 3) w § 3 ust. 3 pkt 3:
 - a) wypłacanych przez pierwszego płatnika — 13,5%, nie mniej jednak niż 1.450 zł,
 - b) wypłacanych przez drugiego lub dalszych płatników — 27%, nie mniej jednak niż 2.900 zł.

§ 5. W razie wypłaty wynagrodzenia za niepełny miesiąc, zryczałtowany podatek od wynagrodzeń ustala się przyjmując za każdy dzień zatrudnienia 1/30 podatku ustalonego według zasad określonych w § 3 i 4.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 października 1983 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w nieuspołecznionych zakładach pracy i przez osoby fizyczne oraz od wynagrodzeń adwokatów — członków zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 58, poz. 264).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych poczynając od dnia 1 listopada 1985 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

260

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 października 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia gier losowych i totalizatorów.

Na podstawie art. 2 ust. 3, art. 5 ust. 3, art. 6 ust. 3 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o grach losowych i totalizatorach (Dz. U. Nr 19, poz. 122 i z 1982 r. Nr 7, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1976 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia gier losowych i totalizatorów (Dz. U. Nr 26, poz. 154 i z 1980 r. Nr 15, poz. 53) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Loterie fantowe o charakterze jednorazowym mogą być prowadzone na podstawie zezwolenia udzielonego przez:

 - 1) terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego — jeżeli łączna cena przeznaczonych do sprzedaży losów (kapitał gry) nie przekracza 100.000 zł,
 - 2) terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia wojewódzkiego — przy kapitale gry powyżej 100.000 zł do 500.000 zł,
 - 3) przedsiębiorstwo państwowe „Polski Monopoli Loteryjny” — w pozostałych wypadkach.”;

- 2) w § 7 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Losy loterii nie wymienionych w ust. 1a podlegają ostemplowaniu przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych, właściwy ze względu na siedzibę prowadzącego loterię. Jeżeli łączna cena przeznaczonych do sprzedaży losów (kapitał gry) nie przekracza 100.000 zł, losy podlegają ostemplowaniu przez terenowy organ administracji państwowej, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 1, jeżeli zaś kapitał gry wynosi powyżej 100.000 zł — przez terenowy organ administracji państwowej, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 2.”;

- 3) w § 8:

- a) w ust. 1 pkt 2 wyrazy „stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 2”;
- b) w ust. 3 wyrazy „stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 1”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz